

hvorved de værste Kapitalfeil ere blevne fjernede, forekommer mig lidet betryggende. Jeg tror, at det vilde være ønskeligt, om man kunde komme til en mere almindelig Kontrol med i alt Fald det Grundlag, hvorpaa saadanne Selskaber bygge deres Virksomhed, den Plan, der opstilles, og at de burde undergaa et Efterblik af jagtlyndig Natur, førend der derpaa kunde begrundes en Virksomhed.

Jeg vil meget anbefale, at man i Anledning af det foreliggende Lovforslag tog disse to Spørgsmaal, jeg har berørt, under alvorlig Overveelse, men jeg vil dog nødig have, at man skulde sinke netop dette Lovforslags Gjennemførelse efter deres Vedtagelse, og jeg vil derfor anbefale, at man søger at fremme det saa hurtigt som muligt, og da overveier, om der ikke var Anledning til ved Siden at fastslaa visse almindelige Regler, der ikke kunne foregaa ved en Lov, som præsenterer sig som en Leilighedslov.

Johannsen: De ærede foregaaende Talere have, saavidt jeg har kunnet skjønne, været enige i Hovedsagen. Der har dog været den Forskjel imellem dem, at jo længere Talernes Række blev, desto mere forsigtig blev man ogsaa. I Hovedsagen er jeg enig med de ærede foregaaende Talere. Ved Finantslovens 1ste Behandling i Fjor tillod jeg mig at anbefale en passende Nedsættelse af Tariferne for den Anstalt, hvorom nu dette Lovforslag er forelagt, og Anledningen dertil var Anstaltens Opjørelse pr. 31te December 1885. Anstaltens Formue var den Gang nemlig voget til 50,200,000 Kroner, og i Opjørelsen blev der gjort opmærksom paa, at kun 34,600,000 Kroner vare nødvendig Formue. Jeg foreslog derfor, at Tariferne maatte blive nedsatte, men den ærede Finantsminister angav den Gang allerede de samme Grunde, som der nu staar i Bemærkningerne mod en Forandring af Tariferne og mod en Nedsættelse, og jeg er ved at overveie disse Grunde og ved at efterse, hvad der her staar i Motiverne, kommen til den Erkjendelse, at det for Dieblisset vilde være urigtigt at forandre Tariferne eller at nedsætte dem paa enkelte Punkter. Den ærede Finantsminister antydede allerede i Fjor, at man maatte kunde gaa til denne Bonusubbetaling, som han nu har foreslaet i det foreliggende Lovforslag. Jeg tror ogsaa, at det er rigtigere at give en Bonusubbetaling i Stedet for at nedsætte Tariferne. En Bonusubbetaling bør jo i ethvert Tilfælde finde Sted, selv om Tariferne blive nedsatte, idet de ældre Forsikrede ellers vilde lide Uret i

Forhold til dem, der kom senere til. Nu har Anstaltens Bestyrelse foreslaet en ny Tarif, grundet paa Dødeligheden i de femten Aar, som har vist sig i den nævnte Anstalt, og den ny Tarif skulde saa være en Tilbagebetalings-Tarif, det vil sige, at Forskjellen mellem Præmien efter denne Tarif og den af 1870 skulde udbetales til Deltagerne eller Interessenterne i Anstalten. Men det har vist sig, at ved længere Levetid kunde Livrenter, opsatte Udbetalinger og lignende Forsikringer ikke faae nogen Bonus efter den ny Tarif, fordi de Vedkommende efter denne vilde komme til at betale Mere endnu. Derimod skulde der være en Tilbagebetaling for Livsforsikringen og Overlevelsesrenter, men en Tilbagebetaling, der kun finder Sted, naar Forsikringen opfylder Betingelserne i § 1, nemlig at den er tegnet inden Udgangen af Aaret 1885, og at den er indbetalt i Riffikoen den 1ste Januar 1889, Midt- dag Kl. 12. Den 1ste Betingelse er jo selvfølgelig, da Bonusubbetalingen ikke regnes længere end til Udgangen af 1885; den anden er stillet af praktiske Grunde, fordi en Mængde Forsikringer ere afviklede, idet man mener ikke at kunne finde en stor Del af de Personer, som skulde have Bonusubbetaling, og man altsaa, hvis den ikke stod der, slet ikke vilde kunne blive færdig med Regnskabet. § 2 forekommer mig ikke at være tilfredsstillende. Det hedder nemlig i § 2: „Paa Grundlag af den Dødelighed, som i de 15 Aar fra 1ste Januar 1871 til 31te December 1885 har vist sig i fornævnte Anstalter, bliver der at beregne Tarifer“ osv. Det er naturligvis rigtig, at den Dødelighed, der har fundet Sted, ogsaa lægges til Grund for Beregningen, men saa staar der: „med 2 pCt. halvvaarlig Rentefod“. For saa vidt jeg forstaar det rigtig, skulle disse 2 pCt. lægges til, men det forekommer mig ikke at være rigtig at lægge den til og gjøre Tarifen højere ved de 2 pCt. Anstalten har jo i sin Tid hævet Pengene, sat dem ud og trukket Renterne, og nu forlanger Anstalten igjen 2 pCt. Rente, det forekommer mig ikke at være rigtigt. Hvad derimod angaar Driftstillæget, er det naturligvis i sin Orden, da Pengene ere givne ud. Desuden er der Sikkerhedstillæget, som heller ikke forekommer mig at burde tages med. Sikkerhedstillæget er jo fastsat af Hensyn til tilfældige Tab, det vil sige saadanne Tab, der kunne fremkomme ved, at Dødeligheden er større end beregnet. Denne Forsigtighed er naturligvis rigtig, hvad Fremtiden angaar, men nu bagefter kjender man jo Dødeligheden, der kan ikke ske noget tilfældigt Tab for den Tid, der er gaaet, og der er heller ikke slet